

вълнена прѣжда върху червено сукно. Надъ лева съ красиви букви стоялъ надписа: „Свобода или смъртъ“, а подъ него — „Троянски революционенъ комитетъ—1875 година“.

Слѣдъ като опилъ знамето, Марко му приготвилъ и една хубава гладка елхова върлина, приготвилъ и коланя на знаменосеца.

Освѣнъ тѣзи нѣща той направилъ съ сърменъ гайтанъ въеводскитѣ еполети, а отъ зеленъ и червенъ гайтанъ—еполетитѣ на другитѣ възстаници.

Така добрѣ приготвени, възстаницитѣ очаквали минутата, за да се обяви възстанието. Очитѣ имъ биле обърнати къмъ Търново, защото отъ тамъ щѣла да избухне първата искра. Но тамъ, въ главното събрание, всичкитѣ въеводи не биле съгласни: едни искали сега да се обяви възстанието, а други—на пролѣтъ. Най-послѣ рѣшили да се обяви възстанието прѣзъ пролѣтъта.

* * *

Не се минало дълго врѣме и турската власть усѣтила за приготвлението на троянскитѣ възстаници. Веднага пристигнали въ Троянъ 100 души войници и много башибозуци. Въ града настанало страхъ и трепетъ. Гражданитѣ се изпокрили, възстаницитѣ тайно закопавали или изнасяли оружieto си въ близкитѣ села. Платѣтъ на знамето билъ изгоренъ. а само гербѣтъ, който е напечатанъ по горѣ, е билъ скритъ въ едно близко село. Този гербъ и до сега е запазенъ.

Много граждани сж биле затворени въ Троянъ, а други—въ Ловечъ. Войниците ходили отъ къща на къща да търсятъ оружие, но най-вни-